

تاریخ: 2008.04.22

نویسنده: حکیم نعیم

منابع مختلف امریکایی افشا میکند

نعره های شرم آور "استقلال خواهی" کرزی و تکرار تلخ تاریخ

حامد کرزی که قبل از 11 سپتمبر سال 2001 یک چهره ناشناخته برای مردم افغانستان بود، در اصل یکی از مهره های قابل اعتماد دولت امریکا و اهرام قدرت جهانی در سه دهه اخیر تاریخ افغانستان بشمار میرود. حامد کرزی به نسلی از خادمان "مدرن" امریکا و متحدینش تعلق دارد که به قول یکی از کارمندان عالی رتبه سیا در دهه 80 میلادی، "در اولین ملاقات با افرادی مانند کرزی و مسعود خلیلی، ما (امریکایی ها) میدانستیم که اینها چهره های "مدرن" جامعه قبیله ای افغانستان هستند و به عوض جنگ با یک کلاشینکوف بر ضد روسها در کوه های افغانستان، در راه منافع مان در کاخ های سیاست، بهتر و خوبتر خدمت خواهند کرد." (1)

کرزی که بعد از مرگ پدرش به حیت خان قبیله پوپلزی نیز برگزیده شده است، بعد از ختم تحصیل و فراگرفتن لسان انگلیسی در هند با آنکه شرایط سفرش به امریکا آماده بوده است، در سال 1983 به پاکستان آمده است و در تنظیم جبهه نجات ملی آقای مجددی به کار آغاز کرده است. آقای کرزی به گفته نک میلس نویسنده کتاب "کرزی" و یکی از استادان دانشگاه در امریکا که چندی هم مشاور مطبوعاتی آقای کرزی در کاخ ریاست جمهوری بوده است، بعد از اولین دعوت از طرف سفارت امریکا در پاکستان به یکی از مشتریان و همکاران دائمی سفارت امریکا و نهاد ها امریکایی در پاکستان مبدل شده است. در تمامی مسایل مربوط به افغانستان و منطقه آقای کرزی یکی از محدود کسانی بوده و میباشد که از اعتماد امریکایی ها برخوردار بوده است. (2)

کتاب آقای میلس، کتاب های را که توسط نویسنده گان بریتانیوی در مورد امیران و شاهان افغانی در قرن های 19 و 20 نگاشته شده است، بخاطر میاورد؛ که با مهارت های زیاد کوشش شده، به مانند داکتر والتر سایز انگلیسی که سده ها قبل امیر عبدالرحمن خان را " امیر مترقی، که از مدنیت حقیقی اروپا استفاده نمود" خوانده بود (3)، از آقای کرزی هم یک چهره مترقی ترسیم کند. ولی با تکیه به اینکه در هر مدح و تجلیل رازی نهفته است؛ حقیقت های ناگفته را هم میتوان از لابلاهای کتاب آقای میلس پیدا کرد. به طور مثال در کتاب آمده است که آقای کرزی یکی از تنظیم کننده گان و مهره های اصلی ملاقات های سران طالبان و امریکایی ها بوده است. که یکی هم ملاقات وزیر خارجه وقت طالبان که

آقای کرزی از او بمثابة "دوست خوب خود" یا کرده است با شاردژ فیر سفارت وقت امریکا در پاکستان در سال 1998 میباید.

از بحث مشاوریت آقای کرزی در یونیکال و دوستی نزدیکش با سناتور سام برون باک (4) از حزب جمهوری خواهان که یکی از هواداران سر سخت لابی اسرائیل در امریکاست که میخواید مردم فلسطین باید به دیگر ممالک همجوار عربی فرستاده شوند، میگذریم که در حوصله این مطلب نمی گنجد. فقط، مهمترین مرحله در زنده گی آقای کرزی جلسه بن در سال 2001 میلادی ست که به ظاهر برای به قدرت آوردن کرزی به شکل مشروع آن، گام نخست به شمار میرود. در حقیقت تصمیم به قدرت رساندن کرزی در افغانستان مدت ها قبل توسط امریکا گرفته شده و با جوانب درگیر مسله افغانستان در میان گذاشته شده بود. **گری برنتسن که مسوولیت سیا در افغانستان را بعد از آغاز حمله نظامی امریکا به افغانستان به عهده داشت، در کتابش مینگارد، "درست چند روز بعد از تصرف کابل توسط ائتلاف شمال، از طرف سیا وظیفه داده شد تا ملاقات داکتر عبدالله مسوول روابط خارجی ائتلاف شمال را با جیمس دوبینس (5) نماینده خاص دولت امریکا در امور افغانستان، تنظیم گردد. داکتر عبدالله با طیاره سیا به تاشکند، پایتخت اوزبکستان انتقال داده شد و به تاریخ 18 نومبر 2001 با جیمس دوبینس ملاقات کرد. در ملاقات هر دو طرف به رهبری حامد کرزی که اسمش قبلاً هم در ملاقات جیمس دوبینس با رئیس سازمان استخباراتی پاکستان (ای سی ای) نیز مطرح شده بود، توافق کردند.** (6) (توجه شود که موافقتنامه بن به تاریخ 5 دسمبر 2001 به امضا رسید و ملاقات آقای دوبینس با داکتر عبدالله هفته ها قبل، در 18 نومبر 2001 صورت گرفته است. نگارنده.)

بنام مذاکرات بن بر علاوه تقسیم قدرت در میان جناح های منفور و آن هم به شکل مضحک قبیله یی آن و مایوس کردن و عقده مند ساختن آقای ستار سیرت که بیچاره در بی خبری خیال خوش به قدرت رسیدن را مزه مزه میکرد، بازی دیگری از اهرام قدرت جهانی با مردم مان بود.

امروز آقای کرزی به کمک دوستانش در کمپنی راند (7) که یک مرکز پالیسی ساز برای نیرو های نظامی امریکا، پنتاگون، اداره امنیت ملی و وزارت خارجه امریکاست خوب فرا گرفته است که چگونه با افکار عامه بازی کند و در هر فرصت ار آزادی و استقلال افغانستان صحبت کند. واضحاً، آنانی که خود وابسته گی شان به خارجی ها غیر قابل انکار است و خود میدانند که در دروازه های سفارت های خارجی پرورش یافته اند، باید شگرد های عوام فریبی شان شعار آزادی خواهی و عدم وابسته گی به بیگانه گان باشد.

آقای کرزی که در افغانستان بر استقلالیت و وطن دوستی اش تاکید میکند, در کشور حامی اش از "دوستی" مبالغه آمیز افغانها با امریکا با یک هیجان خاص قبیله یی یاد آور میشود. به تاریخ 21 سپتمبر 2006 آقای کرزی یکجا با ملکهء اردن, خانم رنا و رهبر روحانی افریقای جنوبی دسموند تو تو, در یک کنفرانس که به ابتکار مرکز جهانی کلینتون در نیویورک ترتیب یافته بود, سخنرانی کرد. در جریان صحبت آقای کرزی به جواب سوال گرداننده کنفرانس آقای فرید ذکریا, در باره اینکه مردم افغانستان در مورد حضور قوای نظامی امریکا و متحدینش چی فکر میکنند, به سبک خاص خودش یک قصه گفت. کرزی گفت, "یک روز با یکی از پدران درد دیده افغان که ده عضو فامیلش را در حمله هوایی نیروهای امریکایی از دست داده بود, ناهار میخوردیم. در همین اثنا فرمانده نیرو های ویژه امریکا داخل اطاق شد. من نمیدانستم که چگونه این دو را باهم معرفی کنم. خلاصه به مرد افغان گفتم که این شخص قومندان عمومی نیرو های امریکایی است. پدر افغان از جا برخاست و بعد از احوال پرسى به فرمانده نیرو های امریکا گفت: شما ده نفر از اعضای فامیل مرا به شمول نواسه هایم کشتید. ولی سه نفر از اعضای فامیل من باقی مانده است, اگر آنها هم کشته شوند, فرق نمیکند؛ زیرا من میدانم که شما به خاطر آزادی افغانستان آمده اید و خوش آمدید." کرزی علاوه کرد که, "این خود نشانه دوستی افغانها به امریکاست." (8)

نگارنده که هر چند در زمان اشغال افغانستان توسط شوروی سابق خورد سال بودم, ولی هنوز هم قصه های را از این قماش که گویا از "دوستی خلل ناپذیر افغان - شوروی" حکایه میکرد و هر روز از طرف منفورترین ها قلقله میشد, به خاطر دارم. هزاران دریغ و درد که مردم مان سالهاست یک فلم و حشتتاک و خونین را مجبوراً و به تکرار تماشا میکنند.

یادداشت ها و ماخذها:

- (1) Schroen, C Gary. First In: an Insider's Account of How the CIA Spearheaded the war on Terror in Afghanistan: Presidio Press. New York, 2006.
- (2) Mills, B.Nick. Karzai: The Failing American Intervention and The Struggle for Afghaitan: John Wiley. New Jersey, 2007.
- (3) Ghobar, Ghulam Mohammad. Afghanistan in The Course of History: Volume 1. Enqlab Press. Tahran. 1378. (Persian)

- (4) Brownback, Sam. United States, Senator, Kansas.
- (5) Dobbines, James. Former U.S Special Representative for Afghanistan.
- (6) Gary, Berntsen. Jawbreaker. Crown: New York, 2005.
- (7) Rand Ccooperation is a global policy Think Tank offering research and analysis to the U.S Armed forces. RAND has very close ties with new conservative elements in Bush Administration. Some Notable members of RAND cooperation are Condoleezza Rice, Zalmay Khalilzad, Donald Rumsfeld and James Dobbines.
- (8) Karzai, Hamid. Clinton Global Initiative 2006 Annual Meeting. New York. 2006.

پایان